Salvátor

43

únor 2018

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Bratři a sestry, už před rokem jsem vás informoval o záměru pořídit do farního kostela nový oltář, ambon a sedes. Jako nosnou ideu jsem uvedl tajemství vztahující se k naší Salvátorské pouti, tedy Proměnění Pána Ježíše na hoře. Byl to především verš z Druhého listu Korinťanům: *„Neboť Bůh, který řekl: Ať ze tmy zazáří světlo!, zazářil i v našem srdci, aby osvítil lidi poznáním Boží velebnosti, která je na Kristově tváři.“* (2 Kor 4, 6), který mi v této souvislosti nedával spát.

Nejprve jsem s tímto zadáním oslovil dva umělce, Ing. arch. Lukáše Pavlíka a sochaře a restaurátora MgA. Petra Rejmana, pak se ještě připojili bratři Petr a Jan Soukalovi s třetím návrhem. Po několika konzultacích s Mons. Sochou, který je za oblast liturgie v naší diecézi zodpovědný, jsem svolal některé z vás. Na faře pak proběhlo první představení připravených návrhů. Bylo to jakési předkolo a už tehdy jsem uvedl, že rozhodující slovo bude mít umělecká komise biskupství, jak je v královéhradecké diecézi stanoveno. Její zasedání proběhlo v úterý 31. 1. 2017 na biskupství v Hradci Králové. Jednání se účastnil Mons. Josef Socha, Ing. arch. Jan Falta, Mons. František Hladký, Doc. PhDr. Vladimír Hrubý, PhDr. Jiří Němeček, Ing. Slavomír Kudláček (za památkovou péči) a Ing. arch. Jiří Krejčík. Byl jsem tehdy přítomen pouze prezentaci návrhů, jejich posuzování jsem se už nezúčastnil. Toto grémium jednoznačně doporučilo k realizaci studii Lukáše Pavlíka, o čemž jsme byli po nějaké době vyrozuměni i písemně. Jak si přečtete v rozhovoru s autorem, bylo třeba dalšího času, než se celá věc mohla posunout vpřed. Domnívám se, že kdyby se oltář rodil „snadno a rychle“, byl by spíš kusem zařízení než autenticky duchovním ohniskem liturgického prostoru.

Další posun ve věci nastal, když jsme 30. listopadu v Praze navštívili firmu Gravelli, o které je řeč dále. Domluva a exkurze ve výrobním závodě dávala tušit, že volba technologie a dodavatele byla šťastná. Mohli jsme si prohlédnout výrobu i výsledné produkty firmy a bylo to opravdu zajímavé. Dohodli jsme se, že se uvidíme s pracovníky dodavatele přímo u nás v kostele. Sešli jsme se zde 12. prosince, abychom dojednali další postup administrativní i realizační. Šťastným řízením byl také přítomen zástupce vytipované kamenické firmy. Pod nové zařízení je totiž třeba vyrovnat původní opukovou dlažbu. Vánoce přinesly krátkou přestávku, ale už po Novém roce se vše rozběhlo dál: telefonáty, maily, podpisy smluv, schvalování na biskupství, porady na místě a další nutné zařizování. Harmonogram akce se snad již podařilo doladit. Nové zařízení bude v kostele instalováno po Velikonocích tak, aby slavnostní konsekrace proběhla o neděli Božího milosrdenství 8. 4. 2018. Máme velkou naději, že nový oltář zasvětí náš diecézní biskup Jan Vokál. Dnes v kostele pilně pracují kameníci a ještě čekáme na smlouvu s truhláři, kteří zhotoví podle autorova návrhu sedadla pro ministranty a dva stolky na odkládání věcí pro liturgii.

Jak už jsem uvedl při prezentaci v kostele, z větší části náklady pokryjeme díky štědrým sponzorům. Budu však rád, když přispějete ku zdaru díla modlitbou, obětí i finančním darem ve sbírkách, které ještě vyhlásíme. Mým přáním a touhou je, aby nám tento významný umělecký počin pomohl uvědomit si znovu sílu salvátorské tradice a především aby nám pomohl v hloubi věřícího, doufajícího i milujícího srdce lépe prožívat nevyslovitelné Kristovo Tajemství sestupující stále mezi nás.

Otec Jiří

Za P. Pavlem Hájkem

Ve vánočním okruhu, 26. 12. 2017 odešel z tohoto světa otec Pavel Hájek. V Chrudimi i okolí zanechal významnou kněžskou stopu. Na to poukazuje mimo jiné skutečnost, že při rozloučení s ním 6. 1. 2018 byl kostel Nanebevzetí Panny Marie zcela zaplněn věřícími ze širokého okolí. Téměř čtyřicet kněží v čele s Mons. Josefem Kajnekem se přišlo rozloučit se svým bratrem ve službě.

Pavel Hájek se narodil 11. 8. 1939 ve Vrbatově Kostelci. Dětství a mládí prožíval s rodiči a pěti sourozenci. Rodina byla křesťanská, proto ho jako nemluvňátko pokřtili a v tomto prostředí konal první kroky lidské i ve víře. Zde se také seznámil se svou budoucí ženou a zde uzavřeli manželství. Postupně se jim narodily tři děti.

Svůj křesťanský život prožíval na prvním místě ve své rodině. Vedl ji, byl její hlavou, blízcí v něm měli jistotu manžela, táty, dědy i rodného bratra. Představovalo to mnoho: pomoc, práce na stavbách, organizování, řízení, ale i rozhovory na duchovní témata. Měl u svých blízkých zasloužený respekt. Dovedl se postavit ke každé práci. Na jedné straně to byl všední, obyčejný život, ale byl v duchu toho: „Co jste udělali pro jednoho, pro mě jste udělali.“

Pavel pracoval léta ve Vodních zdrojích v Bylanech jako technik. Nebylo to jen vydělávání peněz, i zde to byla práce pro Krista. Začátkem 70. let se Pavel s bratrem Stanislavem začali angažovat ve skrytém životě a působení církve. V roce 1972 byl vysvěcen ke službě. V tomto období se nasazoval různým způsobem, na střechách kostelů, na Slovensku, na chalupě na Vysočině s mládeží. V chrudimské farnosti byl aktivní i „laickým způsobem“, když ještě nemohl sloužit veřejně. V té době také pro Krista trpěl. Rok a půl ho STB vyšetřovala, lámala ke spolupráci a jinak mu ztrpčovala život.

V roce 1992 byl otec Pavel začleněn do Exarchátu řeckokatolické církve, dostal také fakultu biritualismu a postupně se pro něj tak otevřela práce pro Krista v nové situaci. Pracoval s velkým nasazením. Rád sloužil a setkával se s lidmi. Byl společenský a měl svůj humor. Hodně vypomáhal po celém chrudimském vikariátu. Mohli jsme se na něj vždycky obrátit. Navštěvoval nemocné, v nemocnici i v domovech důchodců, zpovídal. Velký úkol měl ve Slatiňanech v kapli sester, kde sloužil téměř dvacet let. Ještě v poslední nemoci, pokud to jen trochu šlo, tam zajížděl. Držela ho práce a služba lidem. Když se jeho zdravotní stav v loňském roce velmi zhoršil, nejbližší ho doprovázeli a s láskou mu pomáhali nést kříž nemoci. Mohl poslední dny, díky jim, prožít doma.

Rozloučili jsme se s Pavlem ve světle Krista, vtěleného Božího slova, v záři Vánoc. Jeho tělo jsme uložili do země na hřbitově u kostela Povýšení svatého Kříže. Doprovodili jsme ho s vděčností za všechno, čím nás obohatil, a také v důvěře v Boží lásku a milosrdenství. R.I.P.

P. Jiří Heblt

Rozhovor s Ing. arch. Lukášem Pavlíkem

Překvapivě dnes začneme souvislým textem, který přináší základní údaje o návrhu na nový oltář a úpravu liturgického prostoru v chrudimském kostele Nanebevzetí Panny Marie podle přednášky Ing. arch. Lukáše Pavlíka z neděle 28.1.2018.

Architekt Pavlík začal tím, jak přijal výzvu vytvořit nový liturgický prostor s nadšením, protože pro architekta to je výjimečná práce. Stanovil postupy od analýzy prostoru, přes snahu pochopit kontext návrhu, formulovat východisko a nalézt vhodnou ideu.

Vycházel z faktu, že jde o gotický kostel (ze 14.století, novogoticky přestavěný v 19.st.), jehož dominantou je barokní oltář s obrazem Nanebevzetí Panny Marie s ústředním obrazem Svatého Salvátora. Výraznými prvky prostoru jsou boční oltáře, kříž a kazatelna. Kostel má podélný charakter umocněný postupným zvyšováním směrem k hlavnímu oltáři. Uvědomil si také, že současný bohoslužebný prostor na vrcholu trojlodí tvoří přirozené těžiště vhodné i pro nový oltář.

Podstatou liturgického prostoru nejsou věci, ale děj, který v něm probíhá: bohoslužba - eucharistická oběť. Snahou je vytvořit prostředí, které jí dodá důstojný rámec. Proto hledal čisté a jednoduché řešení, prosté rysy nového objektu, který bude respektovat prostor a nebude vytvářet nepřiměřenou dominantu. V symbolické rovině bude zasazen do salvátorské tradice a má akcentovat téma Proměnění Páně. Chtěl vytvořit svébytnou moderní formu odpovídající 21. století, a proto se vyhnul všem historizujícím tvarům, které kopírují rysy minulých slohů.

Mottem hlavní myšlenky je vedle úryvku z Druhého listu Korintským 4,6 také verš z Lukášova evangelia 9,29: „Jeho tvář zazářila jako slunce, jeho šat zbělel.“ Proto se autorovi jevilo jako nosné a hlavní téma SVĚTLO, které k nám přichází. Návrh oltáře tak odkazuje na odlesk Salvátorovy tváře a při tom vyzdvihuje záři proměňování eucharistického Krista při eucharistickém obřadu na oltáři. Tak dostal původní nápad konkrétní podobu: Čelní hmota oltáře je odlehčena, prostoupena paprsky ze světlo propustných prvků zformovaných tak, aby soustředily pozornost na děj na oltáři.

Nový liturgický prostor má tři základní kameny - oltář, ambon a sedes. Při pohledu shora se stává dominantou rovnoramenného trojúhelníku těchto tří prvků (rozmístěných na kamenné podlaze a respektujících podzemní kryptu) pevný oltář jako gradační prvek podporující význam hlavního oltáře se Svatým Salvátorem. Návaznost na historické prostředí spočívá v principu vylehčení hmoty , v hledání , jak odlehčit materiál. To je charakteristické pro gotické sakrální stavby. A tak vznikl oltář jako světelný objekt, jehož čelní plocha je projasněna rozptýleným světlem. Objekt, který v plném jasu umocňuje vznešenost místa a v potemnělém kostele dotváří jeho intimní atmosféru. Objekt, jehož záře směřuje ke Svatému Salvátoru.

pokračování na str. 4

Rozhovor s Ing. arch. Lukášem Pavlíkem

pokračování ze str. 3

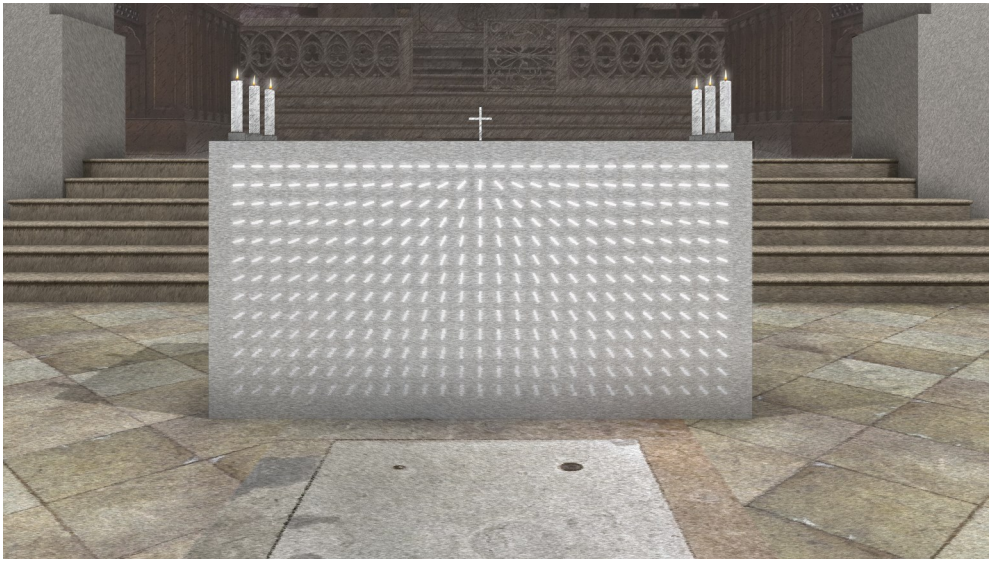

Na otázku, jak zhmotnit tuto vizi, vám už odpoví architekt Lukáš Pavlík v následujícím rozhovoru.

Pane architekte, nejprve bychom Vás požádaly, abyste čtenářům představil sebe a svou rodinu.

Pocházím z Chrudimi, kde jsem prožil v rodině Tomáše a Aleny Pavlíkových se svými třemi sourozenci dětství a dospívání, kde se formoval můj vztah k víře a kde jsem získal středoškolské vzdělání na gymnáziu. V Chrudimi jsem také poznal svou ženu Gabrielu (roz. Vitáčkovou), se kterou nyní žiji v Pardubicích a s níž společně vychovávám tři děti. Výtvarné nadání rozvíjené na základní umělecké škole přispělo k rozhodnutí pro studium na Fakultě architektury ČVUT v Praze. Od roku 2005 vykonávám praxi architekta, v roce 2010 jsem společně s kolegou Tomášem Medem založil vlastní ateliér Med Pavlík architekti. Záběr ateliéru se postupně rozšířil od návrhů individuálních rodinných domů po větší bytové projekty, administrativní a firemní objekty a veřejné stavby a prostranství.

Kolik času uplynulo mezi ideou otce Jiřího a začátkem Vaší práce?

Úvahy o potřebě nové úpravy liturgického prostoru v kostele Nanebevzetí Panny Marie jsem zaznamenal více než před rokem a půl. Při první konzultaci návrhu jsme se s otcem Jiřím setkali před Vánoci v roce 2016.

Jak dlouho trvaly jednotlivé kroky, než jste došel k definitivní podobě návrhu?

První fáze hledání vhodného konceptu, nosné myšlenky, trvala asi půl roku. V dalším kroku byl během měsíce koncept dopracován a předložen vedle

dalších dvou návrhů farní radě a liturgické komisi při Biskupství královéhradeckém, která měla rozhodující slovo při výběru nejvhodnějšího návrhu k realizaci. Téměř další rok trvalo, i vzhledem k mé pracovní vytíženosti, doladění technologie výroby, dopracování dokumentace pro realizaci a konzultace s dodavateli. Po celou dobu procesu přípravy realizace dbám na co nejpřesnější interpretaci navrženého konceptu, jinými slovy za definitivní podobu návrhu bude možné považovat až samotnou realizaci.

Co bylo na té práci nejtěžší a co nejkrásnější?

Řekl bych, že nejtěžší, ale zároveň nejkrásnější je hledání konceptu, idey, na které se dá stavět. Někdy je těžké, slovy klasika, myšlenku opustit. Nejkrásnější je, když do sebe začnou věci zapadat a když vám dojde, že je životaschopný koncept na světě.

Jak jste vybrali firmu, která návrh zrealizuje?

Když vznikal koncept návrhu, zkoumal jsem také adekvátní materiálové řešení. Narazil jsem na inovativní českou firmu, která vyvíjí vlastní technologie zpracování betonu a mění tradiční vnímání tohoto materiálu. Vyvinuli kompozitní materiál z bílé směsi betonu zušlechtěné broušením a napouštěním povrchu, do kterého jsou vsazeny průhledné UV- stabilní plexisklové prvky vypadající jako čárky a propouštějící světlo. Myslím si, že v Čechách a pravděpodobně ani ve světě neexistuje jiný zhotovitel, který by byl schopen realizaci v požadované kvalitě zajistit. Pro truhlářské prvky (lavice pro ministranty a pult ambonu z dubového dřeva) jsme vybrali dodavatele na základě kvalitativních předpokladů a zkušeností s tvorbou v historickém prostředí.

Je toto Vaše první sakrální dílo, nebo jste už měl zkušenosti s takovou prací? Pokud ne, odkud jste čerpal inspiraci?

S tématem sakrálních staveb jsem se setkal již při studiu v rámci semestrálních prací, kde jsem navrhoval novostavby kostelů a interiéru kaple v ateliéru Ing. akad. arch. Antonína Jeníčka. V rámci svého ateliéru jsem měl možnost navrhovat drobnější stavby, jako je soutěžní nerealizovaný návrh kaple do pietního území Ležáky, ideový návrh pravoslavného kostela na Ukrajinu nebo revitalizaci evangelického hřbitova v Kunčí. Nejčerstvější úlohou je návrh interiéru kaple v rámci řešení komplexní rekonstrukce bývalé jezuitské rezidence v Luži. Inspiraci hledám zejména v kontextu, souvislostech. Ať už místních, historických či společenských.

Jak se liší práce pro chrámový prostor od tvorby pro jiné veřejné prostory?

Na první pohled by se taková práce lišit neměla – výsledek by měl být funkční, hezký a trvanlivý. Přesto se ale jedná o práci, která přesahuje náš lidský rozměr a architekty a umělci je považována za prestižní.

Víme, že máte vztah k Chrudimi; Vaši pečeť nese Geologická stezka a návrh Vzdělávacího a návštěvnického centra na Podhůře u rozhledny Báry. Kdy se má realizovat?

Vítězný návrh na zmíněné centrum byl vybrán v anonymní architektonické soutěži již

pokračování na str. 6

Rozhovor s Ing. arch. Lukášem Pavlíkem

pokračování ze str. 5

v roce 2013, poté jsme zpracovali kompletní dokumentaci a dosud se hledá vhodný zdroj financování. Možná, že v dnešních dnech přilétla první vlaštovka v podobě přípravy realizace parkoviště a informačních prvků.

Je od Vás ještě něco dalšího v Chrudimi? A co v Pardubicích, kde žijete?

Na Chrudimsku a Pardubicku se nám s kolegy z ateliéru podařilo realizovat řadu rodinných domů, ale také větších staveb. Dovolím si zmínit novou montážní halu firmy TMT Chrudim v areálu bývalého cukrovaru či nové sídlo firmy AO-DELTA v Chrudimi. V Pardubicích jsme autory nedávno realizované rekonstrukce prostoru před hlavním nádražím či připravované dostavby školy a novostavby školky ve Svítkově.

Takže zbývá jen dokončit úpravu podlahy, elektroinstalaci, instalovat oltář a další prvky... A pak se můžeme společně těšit na slavnostní vysvěcení nového liturgického prostoru.

Ze srdce Vám děkujeme za Vaši tvůrčí práci a za velmi zajímavý rozhovor a rozbor Vašeho díla. Doufáme, že bude oslavovat Boha v našem čase a těšit i budoucí generace.

S obdivem a úctou K.M. a E.V.

Táborový víkend pro rodiče

Již potřetí v řadě připravili vedoucí letního farního tábora tematicky stejně laděný víkend pro rodiče, který obsahově zhustili do pouhých několika dní. Tentokrát jsme se sešli na jedné nevelké chalupě v Křižánkách na Vysočině a to v pátek před prvním listopadovým víkendovým volnem. Bylo nás skoro dvacet: skupina farníků téměř bez výjimky tvořená manželskými páry a zároveň rodiči od dětí. Přijeli jsme, abychom my, dospěláci, vytáhli paty z domovů a zažili farní společenství v nevšedním prostředí s předem připraveným programem. Do společného dění jsme se zapojovali každý sobě vlastním způsobem, takže celkově jsme znovu, podobně jako při jiných dřívějších setkáních, vytvořili jedinečnou a neopakovatelnou atmosféru.

Ve formě víkendové hry jsme po tři dny hledali ztracenou sošku Svratecké madony. Do děje nás vtáhl františkánský mnich, který tudy měl zrovna cestu (Honza Soukal). Nad tím, zda jednotlivé postupové kroky, které se rodily v našich hlavách, vedou k nalezení sošky, bděl poustevník Prokop (Pavel Pudil). Hledání nás dovedlo až do míst kolem Devíti skal. Cenný artefakt jsme po společném pátrání plném zážitků, ale i překážek našli a v neděli dopoledne jsme sošku radostně třímali ve svých rukou. Některé ze zážitků byly přitom zcela neočekávané.

Když jsme se v průběhu víkendové hry na základě zjištěných „indicií“ několikrát dozvěděli, že s hledáním máme nějakou dobu počkat, nebo když venku

byla černočerná noc, tak jsme si povídali na chalupě. Čas jsme naplnili volnou besedou, hrami, které jsme sami iniciovali, ale i soutěží, kterou pro nás naopak připravili naši vedoucí v režii Jakuba Soukala.

Strava byla výborná, pestrá a bylo jí dost. Náš dík patří zejména Kláře Fidlerové. Není jen tak doma vymyslet něco takového, co více než dvaceti hladovým krkům bude chutnat, nebude to stát svět a příprava bude v trochu stísněných podmínkách malé kuchyňky proveditelná. Pak ty potraviny nebo už připravené polotovary přivézt, naservírovat strávníkům a prázdné vymyté hrnce zase odvézt zpět do Chrudimi. Smekáme čapky.

V sobotu navečer za námi na chalupu dorazil otec Jiří v doprovodu dvou našich farnic. I jich se dotklo kouzlo prostředí a chvíle, které jsme společně vytvářeli. V místním kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů jsme pak v plném početním složení slavili večerní mši.

Je dobře, že jsme se spolu setkali ještě jinde než před chrudimským kostelem nebo na faře a zase jinak než na kolech, na pouti po klášterech nebo na farním plese. Je prima, že jsme si na sebe našli čas a jeden druhého svou přítomností obdarovali.

Kdo z vás, čtenářů, má přání tu svébytnou atmosféru – byť reprodukovaně, zpětně a pouze na dálku – trochu zažít, pro toho jsem ji nedávno volněji vylíčil v textu, který je uveden na internetových stránkách chrudimské farnosti. K nahlédnutí je tamtéž i fotogalerie pořízená jedním naším pohotovým, a jak se ukázalo, všudypřítomným fotoreportérem.

Luboš Vlček

Postní kalendář

18. 2. - 1. neděle postní Poděkuj za Boží lásku a pros o schopnost vidět v pravdě svůj život.	**25. 2. - 2. neděle postní** Najdi si čas na někoho ze svých blízkých a dělej s ním to, co má rád.	**4. 3. - 3. neděle postní** Věnuj svou modlitbu za dobré vztahy v naší farnosti.
19. 2. Udělej nějaký dobrý skutek, aby o něm nikdo nevěděl.	**26. 2.** Ráno si napiš seznam věcí, za které chceš Bohu poděkovat a celý den za ně děkuj.	**5. 3.** Pomodli se za trpící lidi na celém světě.
20. 2. Pomodli se za uzdravení zranění v rodinách.	**27. 2.** Snaž se být celý den radostný a usměvavý.	**6. 3.** Žehnej v modlitbě člověku, který ti ublížil nebo ti komplikuje život.
21. 2. Zřekni se slova, které by tě mohlo postavit do lepšího světla. Nechej vyniknout druhé.	**28. 2.** Vyjádři slovem, službou, darem či gestem někomu ze svých bližních svou lásku.	**7. 3.** Pomodli se desátek růžence za kněze a řeholníky.
22. 2. Vzývej dnes často Ducha Svatého o pomoc.	**1. 3.** Uvědom si, kolik věcí bereš od druhých jako samozřejmost a hledej způsob, jak projevit druhým vděčnost.	**8. 3.** Zajímej se o své sousedy. Vybav si jejich tváře a modli se za ně.
23. 2. *Den modliteb a postu za mír ve světě* Modli se dnes za mír a za pronásledované křesťany.	**2. 3.** Jdi na mši svatou, je první pátek v měsíci.	**9. 3.** *24 hodin pro Pána* Zajdi přes den nebo i v noci na adoraci. Poděkuj Pánu za jeho přítomnost, uvědom si, že tě miluje.
24. 2. Vzpomeň si na Ježíše ráno, v poledne i večer a řekni mu v srdci nebo nahlas, co tě zrovna napadne.	**3. 3.** Zřekni se myšlenek sebelítosti a vnitřního stěžování si na druhé.	**10. 3.** *Duchovní obnova* Pokud můžeš, zajdi alespoň na jednu přednášku. Pomodli se desátek bolestného růžence.

Postní kalendář

11. 3. - 4. neděle postní Udělej si pouť k nějakému kříži a pomodli se tam.	**18. 3. - 5. neděle postní** Pomodli se žalm, který se zpívá dnes na mši a nauč se jeden verš zpaměti.	**25. 3. Květná neděle** Snaž se při mši svaté dávat dobrý pozor. Naslouchej tomu, co tě osloví.
12. 3. Snaž se být celý den radostný, vědomě se na druhé usmívej.	**19. 3.** Čím je ti blízký svatý Josef? Pomodli se za Josefy, které znáš.	**26. 3.** Zkus doplnit úkol, který jsi nestihl nebo který se ti nepodařil.
13. 3. Věnuj Bohu třikrát denně minutku ticha. Přeruš svou činnost a uvědom si Boží blízkost.	**20. 3.** Dobře se připrav na velikonoční svátost smíření a tento týden se vyzpovídej.	**27. 3.** Co řekl Ježíš z kříže Marii? Přemýšlej o tom.
14. 3. Zřekni se své zvědavosti a zajímej se jenom o to, co opravdu potřebuješ vědět.	**21. 3.** Dívej se chvíli na kříž a přemýšlej, jaké utrpení pro nás Ježíš z lásky podstoupil.	**28. 3.** Odřekni si dnes televizi a počítač, místo toho čti duchovní četbu.
15. 3. Pomodli se za členy své rodiny a poděkuj jim za to, co pro tebe dělají.	**22. 3.** Přines skrytě nějakou oběť Pánu Ježíši.	**29. 3. Zelený čtvrtek** Jdi a nabídni dnes někomu svoji pomoc, nes jeho kříž.
16. 3. Trpělivě a s pokorou snášej vše, co ti den přinese.	**23. 3.** Vzpomeň v modlitbě na toho, komu jsi ublížil.	**30. 3. Velký pátek** Zakryj si doma kříž pruhem černé látky, jdi na křížovou cestu.
17. 3. Někomu ze svých blízkých prokaž drobnou službu tak, aby o tom nevěděl.	**24. 3.** Udělej dnes něco, co dlouhou dobu odkládáš.	**31. 3. Bílá sobota** Zkus se celý den ztišit v srdci i navenek. **1. 4. Neděle Zmrtvýchvstání** Přijď oslavit vzkříšení Pána. Kristus vstal z mrtvých, Aleluja!

Roztáhni křídla a leť naplno!

Právě jsem skončila desetidenní půst bez jídla a 3 dny i bez vody. Nebylo to snadné, ale Bůh mi dával sílu. Je to podivuhodné žít jen z Boží milosti – to není jen hladovka, ale je to, jako když nasedneš do letadla (stísněný prostor), vzneseš se nad krajinu (Boží nadhled) a vidíš věci jinak než ze země. Vidíš mnohem větší část země, postřehneš i netušené souvislosti. V té samotě poustevníka s Biblí - Božím slovem v ruce znovu zřetelně vnímáš, jak k tobě Bůh mluví, a začínáš chápat, co ti chce říci. Ochotně se otevíráš Jeho uzdravující lásce. A postupně uvidíš, co je ve tvém životě plevel, který dusí dobrou Boží setbu a je nutno ho vytrhnout i s kořeny. A s ochotou a radostí to uděláš, protože víš, že Bůh je milující a nejmoudřejší.

Vždyť On vše stvořil, zná každou bytost, každou buňku našeho těla. Rozumí každé naší myšlence. Je nám všem (i přírodě) stále nablízku a zároveň vidí vše „z letadla“. Začneš znovu prožívat důvěru v Něj a můžeš (a uděláš to) odložit všechny své obavy, strachy, deprese a zoufalství z toho, že nevidíš ovoce svých dlouholetých modliteb. Tvé srdce se uzdraví od hněvu, reptání, nechuti a neochoty pokračovat v cestě. Odpustíš Bohu, sobě i ostatním lidem. To nemůžeš prožít, dokud jsi jen na svém dvorku, kde sice máš dost zrní, ale nemůžeš používat křídla Božího dítěte. Ztratíš po čase radost, zavalí tě únava a obrosteš tukem. Tlustý orel toho moc nenalítá, moc neuvidí. Ochablá křídla už tě neunesou a taky ten pohyb bolí. Pochopíš, proč je dobré občas procházet zkouškami a soužením. Jak píše Pavel Římanům 5,3-4 : „Chlubíme se i souženími, protože víme, že soužení působí vytrvalost, vytrvalost pak spolehlivost

a spolehlivost naději. " A stane se opět ten zázrak, že začneš vidět nejenom ty zlé věci kolem sebe, ale i ty dobré. Neboť uvidíš svět v jiné (Boží) perspektivě. Pochopíš a uvidíš, že zlo je ukřičenější, ale náš Pán sám říká, že On je tichý a pokorný , a v tom je jeho moc. Nikoliv v hlasitém křiku a velkých ramenech, ale v lásce, soucitu a spolupráci s Boží mocí (Jeho noční rozhovory s Otcem).

Ovocem takového delšího půstu, kdy hovoříš s Otcem, je také to, že se vrátí radost ze života a ochota ke službě i těm, kteří se ti posmívají. Začneš zase milovat své tvrdohlavé děti, pomlouvající sousedy, nafoukané příbuzné a svého neposlušného psa. Znovu okopeš svůj fíkovník, vezmeš zase po dlouhé době do ruky své housle a budeš hrát a zpívat, i když už tvé oči nevidí dobře na noty. Bohu to není překážkou, řekne ti – hraj zpaměti, improvizuj. Vždyť to právě je podstata prorocké chvály – zpíváš ze srdce o tom, co prožíváš, a Já sám tě povedu svým Duchem. To je chvála v moci Boží. A najednou si uvědomíš, že prožíváš to, co říká Izaiáš 35,1 a dále…: „Poušť a suchopár se rozveselí, rozjásá se pustina, kvítím rozkvete…“

Roztáhni křídla a leť naplno! - pokračování ze str. 10

A to je přesně to nejúžasnější ovoce tvého dlouhého hladovění. Znovu máš otevřené uši, srdce plné důvěry v Boží lásku a prozřetelnost.

Můžeš se svým letadlem přistát, skončit půst. Z ledničky vyndat chleba a jablko a uvařit si dobrý čaj. Ale vše s mírou a vychutnávat si ten „nový pohled“ na věci kolem. A taky si dobře pamatovat, kam jsi zaparkoval své letadlo. Ještě ho budeš mnohokrát potřebovat. A nezapomeň – výsadou ptáků je, že používají svá křídla každý den, mají přehled a taky nadhled.

Tak Ti moc a moc, Otče, děkuji, že vždycky, když mě něco trápí a nevím si rady, si mohu připnout svá křídla modlitby a letět si k Tobě pro pomoc. (A nejen pro sebe, ale i pro druhé, i kdyby byli na druhém konci světa).

Ester Z.

Farní karneval

V sobotu odpoledne byl sál ve spolkovém domě plný princezen, víl, rytířů, ale hlavně trpaslíků. Zlá královna začarovaným jablkem otrávila Sněhurku a oni hledali někoho, kdo by jim

pomohl. Všechny děti ochotně nabídly svou pomoc a po splnění úkolů se jim podařilo získat dostatek drahokamů, aby koupily kouzelný uzdravující elixír. Jakmile dali trpaslíci Sněhurce napít, hned obživla a veselý tanec a zábava nebraly konce. Nikomu se z karnevalu ani nechtělo odcházet domů.

Přednáška prof. Jana Sokola

Římskokatolická farnost Chrudim ve spolupráci se vzdělávací agenturou ÁMOS Chrudim si Vás dovolují pozvat na přednášku na téma Politika, náboženství a veřejný prostor, která se uskuteční dne 27. února 2018 od 18 hodin ve Spolkovém domě v Chrudimi. Pozvání k jejímu provedení přijal prof. Jan Sokol, významný český filosof, vysokoškolský pedagog a publicista. Prof. Sokol byl mj. poslancem Federálního shromáždění v letech 1990–1992, ministrem školství v Tošovského vládě a posledním protikandidátem Václava Klause ve volbách prezidenta ČR. Je jedním z výrazných současných českých křesťanských intelektuálů, zabývá se hlavně filosofickou antropologií, dějinami náboženství a antropologií institucí. V letech 2000 – 2007 byl prvním děkanem Fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze, kterou v roce 2000 spoluzaložil.

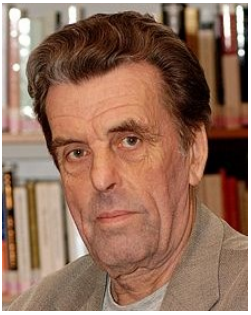

Využijte prosím této vzácné příležitosti k setkání s mimořádnou osobností českého veřejného života k vlastnímu obohacení o informace, názory a postoje, které naší dnešní společnosti namnoze bohužel citelně chybí.

Účast na přednášce je zdarma, možnost účasti do naplnění kapacity sálu.

Setkávání ministrantů

Chtěl bych pozvat všechny ministranty ve věku od 7 do 16 let na schůzky ministrantů. První setkání bude v neděli 4. 3. 2018 v 9:45 hodin na faře. Budeme se scházet, abychom vytvořili dobrou partu a nacvičili všechno, co má správný ministrant umět, aby mohl dobře sloužit u oltáře. Při každém setkání probereme určité téma, které si vyzkoušíme v kostele. Nebude chybět hra či nějaký kvíz.

Přijďte, ať zdokonalíme naše ministrantské dovednosti :).

Pavel Pudil

Z farních matrik

Svátost křtu přijali:

Damian Křehlík

Radek Hampl

Na věčnost v Pánu odešli:

Věra Krinková (*1941)

Václav Doležal (*1974)

P. Pavel Hájek (*1939)

Jaroslav Mikšovský (*1927)

Jiří Havel (*1961)

Dětská scholička

Dětská scholička je skupinka, která se skládá z šesti dívek a tří chlapců. Scházíme se v pátek vždy v 17 hodin na faře, kde máme zkoušku, před 18. hodinou se potom přesuneme do kostela, kde slavíme mši svatou. Děti pomáhají se zpěvem ordinária, žalmu nebo antifon, občas zařadíme drobnou skladbu. Jak to tak bývá, osazenstvo se někdy trochu střídá, jindy zase mne odvolají rodinné či jiné události. Když se ale na zkoušce sejdeme celá parta, to je potom hukot :-) Jakmile zvládneme z hukotu udělat akord, to jsou pro mne nejlepší zážitky. Dorůstající kluci - Matěj Vtípil a Jirka Ježek - se ujmou basu, Michal Smetana s Aničkou Starou za mé podpory drží střední hlas a nad tím už ostatní děvčata - Monča Fidlerová, Anička Pudilová, Anežka Ježková, Míša Měkotová a Anička Dítětová - zkušeně zpívají sopránovou melodii. Děkuji zpěvákům za spolupráci a přeji naší scholičce co nejvíce takových zážitků, abychom brzy mohli v plném počtu zazpívat tříhlasem i v kostele. (Kateřina Holá)

Nejvíce mě baví, když zpíváme při zkouškách intervaly jako zvířátka (ježek, kukačka, oslík, žirafa...). Také mě těší zpívání při mši svaté. (Anežka Ježková)

Na začátek bych chtěla říci, že díky scholičce mohu lépe rozvíjet svůj zpěv. Mohu trávit více času se svými kamarády a vnímat liturgii i jinak než z pohledu ministranta. Za celou scholičku jsem velmi ráda a mám radost, že mohu být její součástí.

Míša Měkotová

Připravujeme...

13. 2.	Setkání seniorů
22. 2.	Chvilka s otci pouště – téma půst
27. 2.	Přednáška prof.Jana Sokola: Politika, náboženství a veřejný prostor – Spolkový dům
2. 3.	Večer mladých v Chrudimi
9. – 10. 3.	Postní duchovní obnova, vede ThLic. Jan Houkal, Th.D.
9. – 10. 3.	24 hodin pro Pána
4. 3.	Ministrantská schůzka
16. – 18. 3.	Ikonopisecká dílna
24. 3.	Diecézní setkání mládeže
8. 4.	Žehnání nového oltáře
14. 4.	Úklid fary a mytí oken
12. 5.	Pouť na Libici a do Poděbrad
25. 5.	Noc kostelů
27. 5.	1. svaté přijímání
24. 6.	Farní den
18. – 28. 7.	Farní tábor – starší
21. – 28. 7.	Farní tábor – mladší
12. 8.	Salvátorská pouť
14. – 22. 9.	Farní pouť do Francie

Úklid fary

Milé farnice,

chci vás poprosit o pomoc s úklidem fary. Děkuji těm, které jste faru roky obětavě uklízely. Je to neviditelná práce, která je vidět, až když není udělaná, však to znáte z domu. V posledních asi dvou letech některé věrné pomocnice tuto službu farnosti musely opustit, nenašly se však nové obětavé posily, tak to většinou zbylo na mě. Téměř každý den se na faře něco děje, jsou zde různá setkání, výuka náboženství, přicházejí sem lidé se svými záležitostmi, je potřeba tady mít čisto a hezky. Ve farní kanceláři však neustále narůstá agenda, stejně tak jako počet akcí farnosti, které zastřešujeme, všechno stojí nějakou práci a jsem na ni sama. Nadále už nejsem schopna toto zajišťovat a prosím o někoho, s kým bych se mohla podělit. Nechala bych si každodenní malý úklid, zásobování (potraviny do kuchyňky, čisticí prostředky, toaletní potřeby) a praní prádla. S velkým úklidem však naléhavě potřebuji pomoci. Jedná se o setření podlah v kapli, učebně a na chodbách, zametení sálu, úklid WC, zalití kytek, drobný úklid kuchyňky a likvidace tříděného odpadu. Celkem to zabere cca 2 hodiny. Prosím tedy o šest dvojic žen, které by se vždy po čtrnácti dnech střídaly. To znamená, že na každou dvojici by se dostala řada jednou za 3 měsíce, tedy 4x do roka. Dvojice by se střídaly podle předem stanoveného rozpisu. Pro začátek na krátké schůzce všem ukážu, co je třeba uklidit, kde se co najde a jak to chodí.

Moc vám už předem děkuji. Jsem tu pro vás, ale bez vás to nejde.

Petra

Farní pouť

Letos se chceme s farností opět vydat na velkou pouť. Po vydařeném putování do Říma, Svaté země, Polska, Itálie, rakouských, západočeských a jihočeských klášterů se nabízela otázka: Kam teď? Docela dlouho jsem o tom přemýšlela a také se za to modlila. Nakonec vše uzrálo úplně jinak, než jsem původně myslela. Koncem září minulého roku jsem otci Jiřímu předložila svůj návrh a po odsouhlasení se pustila do zařizování. Oslovila jsem několik cestovních kanceláří s poměrně jasnou představou, kam se chceme vydat, a s prosbou o zajištění všeho potřebného, tedy dopravy, ubytování, mší svatých, stravy, kde to bude možné, a hlavně s požadavkem na kvalitního průvodce. Domlouvání vůbec nebylo jednoduché, cestovky, i ty křesťanské, mají osvědčená místa, kam pořádají poutě. My jsme však přišli s místy, kam běžně nejezdí nebo kde dokonce nikdy cestovní kanceláře nebyly. Mnoho večerů jsem seděla nad mapou i nad encyklopedií svatých, hledala na internetu, různě kombinovala to, co zdánlivě nešlo spojit. Některých míst jsem nebyla ochotná se vzdát (o tom vám řeknu v autobuse, až se tam budeme blížit), mnohá byla daleko od sebe, v jiných jsem srdcem cítila potřebu zůstat déle než na letmou prohlídku kostela. Jednu chvíli vypadalo, že to nepůjde. Nevzdali jsme to však. Ještě minulý týden jsme s otcem Jiřím ladili program, aby vše opravdu sedlo. Nyní máme pouť téměř připravenou a chceme vás na ni pozvat. Vydáme se nejenom po stopách francouzských světců, věřím, že naší poutní cestou půjdou s námi, že se s nimi opravdu setkáme.

Naše putování začneme v tichu hor, v La Salette, u Panny Marie. Odtud se vydáme do Le Puy en Velay, nejpůvabnějšího poutního místa s bazilikou Panny Marie a kaplí sv. Michaela. Dále pojedeme do Arsu, kde působil Jan Marie Vianney. Z dalších míst navštívíme Paray le Monial, kde žila Markéta Marie Alacoque, z jejíchž vidění vznikla úcta k Božskému Srdci Páně. Vydáme se také do Taizé, trapistického kláštera v Sept Fons či místa posledního odpočinku sv. Bernardety Nevers. Pouť zakončíme ve Vezelay, benediktínském opatství, kde byly přechovávány ostatky Marie Magdalény a které stojí na svatojakubské poutní cestě do Compostely. Možná přijde jedno překvapení, se kterým vás však budeme ještě trochu napínat. Věřím, že i tak je program zajímavý a pestrý. Jsou to místa, na která se člověk sám nevydá, a také zakusit sílu našeho farního společenství má velkou cenu.

A tak si rezervujte termín 14. – 22. září a začněte se těšit na to, co pro nás Pán na těchto místech připravil.

pp

Postní modlitba

Milosrdný a dobrotivý Bože, požehnej tuto postní dobu, aby se mi stala dobou dobrého cvičení – cvičení ve vnitřní svobodě. Netěším se sice na postní dobu, ale vím, že mi udělá dobře.

Požehnej tuto postní dobu, abych se v ní dokázal odpoutat ode všech nezdravých návyků.

Uč mě, jak se odříkáním osvobozovat od svých závislostí a jak znovu pocítit, že mohu pořád ještě svobodně nakládat se sebou samým a že nemusím být závislý na svých potřebách.

Dej, ať je letošní postní doba pro mě časem vnitřního očištění a obnovy, abych se dokázal oprostit od starých návyků a mohl začít znovu vědomě žít, abych dokázal vědomě jíst a vědomě prožívat přítomný okamžik, aniž bych hned všechno, co se ve mně začíná hlásit ke slovu, potlačoval jídlem nebo nějakou činností.

Požehnej tuto postní dobu, aby mě obnovila a osvěžila a aby očistila mou duši. Tak ve mně o Velikonocích rozkvete nový život skrze Krista, našeho Pána.

Anselm Grün

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 15. 3. 2018. Salvátor č.44 vyjde 25. 3. 2018. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz.

Salvátor č. 43, únor 2018
Neprodejné
Vydává:
Římskokatolická farnost
Arciděkanství Chrudim
Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029 Mob.: 734 435 201
email: farnost@farnost-chrudim.cz
www.farnost-chrudim.cz
číslo účtu: 1141055309/0800